

Wij zijn de 1%

We hebben jullie gezien. We hebben jullie gehoord. Tegenwoordig zijn jullie overal. We weten wie jullie zijn. Die 99% die protesteert tegen de excessen van het kapitalisme en de misbruiken van de Staat. Jullie zijn die 99% die electorale hervormingen, sociale alternatieven, economische subsidies en politieke maatregelen eist. Jullie zijn de 99% die bang zijn jullie toekomst te verliezen, niet langer in staat te zijn om te leven zoals jullie tot nu toe gedaan hebben: een baan, een salaris, een hypotheek, een pensioen. Overleven, op z'n minst. En op z'n best een carrière. Dat is waar jullie om vragen. Jullie willen de "crisis" niet betalen, jullie willen dat alles wordt zoals het voorheen was. Jullie durven de schermen die dag na dag alle betekenis en emotie aangetast hebben niet uit te zetten, maar veroordelen het tot de droefheid van niet meer dan overleving. En dit is alles dat jullie vragen van de regeringen en de banken. Omdat dit jullie democratie is: zij die geregeerd worden zouden niet geïnteresseerd moeten zijn in macht maar in het collectieve goed, terwijl bankiers niet geïnte-

resseerd zouden moeten zijn in winst maar in het geluk van de mensen. Net zoals in sprookjes, net zoals in de film.

Terwijl jullie verlangen naar een *happy end* dat op zich laat wachten, tolereren jullie diegenen niet die deze gehalucineerde berusting niet delen. Van Madrid tot Athene, van Rome tot Portland, staan jullie klaar om diegenen die kwaad zijn en die in de instituties niet de garantie van vrijheid maar juist de oorsprong van miserie en onderdrukking zien, te stoppen, te verlinken en neer te slaan. Jullie kunnen wraak slechts waarderen in fictie, in de realiteit verkiezen jullie onderwerping. Tegenover een hatelijke en verrotte maatschappij vechten jullie voor een civiel, berekend en beleefd protest. Een protest dat altijd op jullie niveau zal blijven: op haar knieën.

Nu weten we wie die 1% zijn die jullie zo haten. Samen met jullie grenzen, jullie veiligheidsdiensten, jullie vertegenwoordigers, hebben jullie het vrij duidelijk gemaakt wie jullie vijanden zijn. Zeker niet de bazen, die jullie met respect benaderen. Wij zijn het. Wij, die geen Staat hebben om te verdedigen of verbeteren. Wij, die geen markt hebben om te beschermen of uit te buiten. Wij, die geen enkele autoriteit willen uitoefenen noch zich eraan willen onderwerpen. Wij, voor wie het leven niet reduceerbaar is tot de dagelijkse loonslavernij of een bankrekening om te beschermen. Wij, voor wie de crisis niet geboren werd met de recente beursspeculaties die de mist ingingen, of met de incompetentie van wie er nu dan ook in het parlement zit, maar met leven in deze sociale orde in al haar aspecten. Wij, voor wie alle dagen onzeker zijn in deze wereld die we nooit gewild hebben, waar we onszelf nooit in herkend hebben, de wereld die ons aan het verstikken is.

Wij hebben niets te maken met jullie 99%. Met jullie eisen voor een meer gematigd kapitalisme en een meer correcte Staat. Met jullie politieke geklets dat macht en privilege vermindert tot de grootte van een creditcard. Met jullie nostalgische scouting tentenkamp. Met jullie onvermogen om duidelijk een vijand te identificeren, de oorzaak van het “onrecht”, die steeds vager en immaterieel wordt en steeds verder uit ons bereik komt te staan. Met jullie armen die steeds wijder openstaan voor de politici, industriëlen en bewaarders en steeds wreder zijn tegenover rebellen. Met jullie acties die zwakker en zwakker worden, die tot niets meer dan een lauwe interval van de status quo verworden zijn. Wij willen jullie hervormingen, collaboraties, vervreemdende banen, jullie linkse eisen die jullie blijven uitbraken niet.

We weten wat de werkelijke oorzaken zijn van het lijden waaraan we onderworpen worden: de dorst naar macht, de lust naar geld, en de gehoorzaamheid die ze verwachten en krijgen. Deze oorzaken worden gehandhaafd in de dagelijkse levens van mensen, in de handelingen, het gedrag, de relaties die inherent zijn aan een maatschappij waar we ons overal als vreemden voelen. En deze oorzaken – die geweigerd, verlaten en vernietigd moeten worden – hebben onderdak gevonden in jullie beweging. We hebben ons nooit op ons gemak gevoeld met 99% van ons moderne leven, dat wachtend in de rij om te bedelen doorgebracht wordt, maar toch staan jullie erop om 99% van het probleem te verdedigen. Wij zullen onze mogelijkheden ergens anders zoeken. Met de hoop, de dromen en de handelingen die ons jullie veroordeling hebben doen verdienen. En jullie, ga vooral door met het varen op de oceaan van universele verontwaardiging. Ga maar, hijs jullie

zeilen en geef de touwen aan de buraucraten en de smeris. Ga, deel jullie ruimte en lucht met de smeerlappen die het leven op deze planeet zo onverdraaglijk hebben gemaakt. Ga, vaar naar een nieuwe morgen, jullie achtersteven nog vol met de stront van gisteren. Wij zullen niet aan boord van jullie schip gaan, we zullen er slechts vanaf springen. En wij zullen op onze vlotten blijven, die jullie zo verachten, omdat ze zo klein en licht zijn.

Maar pas op. Een schip dat met onze vijanden aan boord reist is een te grote verleiding om weg te laten varen. Jullie lachen? Jullie zijn niet bang voor ons omdat jullie denken dat wij de moed niet hebben om aan boord van het schip te gaan? Dan begrijpen jullie het niet. Jullie hebt te zinken met al jullie doodsvracht. Om dit te bereiken is een gigantische vloot niet nodig, een brander volstaat. Klein en licht.

Wij zijn de 1%